

Протокол

№

гр. София, 29.05.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Веселина Женаварова

Теодора Георгиева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **611** по описа за **2020** година докладвано от , и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 11,11 часа се явиха:

КАСАТОРЪТ ОБЩИНСКА СЛУЖБА ПО ЗЕМЕДЕЛИЕ „ИЗТОЧНА“ – нередовно призован, защото съобщението е изпратено до Общинска служба „Земеделие“ – П., каквото звено понастоящем не съществува, представлява се от АДВ. Н., с пълномощно от днес.

АДВ. Н.: Заявявам, че не правя възражение за нередовното призоваване на касатора.

ОТВЕТНИКЪТ Д. Б. И. – редовно и своевременно призован, не се явява, представлява се от АДВ. Г., с пълномощно и от днес.

За СГП се явява прокурор МАЛИНОВА.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, с оглед изявлението на адв. Н. намира, че отпадат процесуалните пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

КОНСТИТУИРА като касатор в производството Общинска служба по земеделие „Източна“.

ДОКЛАДВА касационната жалба.

АДВ. Н.: Поддържам касационната жалба. Моля да приемете приложените към нея доказателства. Няма да соча други доказателства.

АДВ. Г.: Оспорваме жалбата като неоснователна и недоказана. Във връзка с представените доказателства, моля да приемете и следните писмени доказателства, които са в насока на това, че така нареченото учебно опитно поле при Министерството на науката и образованието е най-напред открито със Заповед от

13.12.1993 г., публикувана в Държавен вестник, бр. № 108/1993 г., както и препис от Заповед № РД 14-40/30.04.1999 г., също публикувана в Държавен вестник, бр. № 47/21.05.1999 г., с която е закрито учебното опитно поле. Представям и становище, изходящо от противната страна, а именно от административния орган, който към 1999 г. е представлявал Поземлена комисия – „К.“, във връзка с обстоятелството, че за процесния общ имот са обособени два парцела, от които единият е със свободна площ от 287,90 дка за възстановяване на бившите собственици. Всички тези документи ги представям в заверени преписи по реда на чл. 32 от Закона за адвокатурата. Те са изходящи от административния орган и са запознати с тях. Освен това за пълнота на изложението, моля да вземете предвид и обстоятелството, което е изложено в хода на процеса – и административния и съдебния. В насока на това, че жалбоподателят, наред с останалите наследници на бивши собственици в процесния терен, са образували производство пред Европейския съд за правата на човека /ЕСПЧ/ в С., с жалба № 45806/2011 г., което е допуснато и въз основа на жалбата е образувано делото 3. и други срещу България. Информирам Ви за публично известния факт от електронната страница на ЕСПЧ затова, че с решение от 12.12.2019 г., България е осъдена за неизпълнение на задълженията ѝ във връзка с чл. 1, Протокол № 1 и чл. 13 от Конвенцията за правата на човека, като уточнявам, че решението е влязло в сила на 12.03.2020 г. и към настоящия момент дори България е заплатила и обезщетението, предвидено по това дело. Конкретно уточнявам, че се касае за спор между наследниците на бившите собственици и държавата за твърде дълго забавения процес и затова, че те са в невъзможност да получат реституция в реална или каквато и да е част и за продължителна правна несигурност, при решаването на реституционния спор. Това е новото, което се е случило от даване ход на устните състезания в предходната инстанция.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА приложените към касационната жалба писмени доказателства, както и тези, които днес представи адв. Г..

СЪДЪТ намира, че спорът е изяснен от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Н.: Моля да уважите жалбата, вземайки предвид, че първоначално издаденото решение от Общинска служба „П.“ през 2006 г., съдът е приел, че са налице две решения и второто не може да бъде валидно, доколкото е постановено без да е отменено първото. Първото решение от 2006 г. е за признаване на собственост, без да се възстановява собствеността и то е постановено поради това, че страната е пропуснала срока по чл. 11, ал. 1 от ЗСПЗЗ, за подаване на заявление за възстановяване на имот. Поради това се е наложило съдебно установяване на тяхното право за възстановяване – да им се признае това право. Именно този пропуск е довел до постановяване на първото решение. А относно обстоятелствата дали имотът да се възстанови в старите си граници – произнасянето е с процесното решение, което е валидно, защото само за тези обстоятелства се отнася. По отношение на представените в днешното съдебно заседание доказателства и изнесени обстоятелства считам, че те не са относими конкретно към спора. Доколкото в този спор се обсъждат мотивите на процесното решение и от конкретно представените доказателства се

вижда, че Общинска служба „Земеделие” е длъжна да се съобрази и обвързана от представените доказателства, а именно АДС. Моля само, в случай че приемете, че не е установена идентичност на имота – процесният, който се възстановява с този, описан в АДС, да върнете жалбата за ново разглеждане, в противен случай, моля да отмените решението и да отхвърлите жалбата. Възразявам евентуално, ако претендираното възнаграждение за разноските е над минимума по Наредба № 1/2004 г. Моля за кратък срок да представя писмени бележки.

АДВ. Г.: Моля да отхвърлите изцяло жалбата и да оставите в сила постановеното решение като правилно и законосъобразно. Районният съд, макар и в така сравнително кратки мотиви, всъщност е направено едно внимателно изследване на фактическата обстановка и на правните норми, които са относими за прилагане в случая. Вярно е, че доверителите ми са претендирали в един по-късен етап от първоначално уредения в закона, но претенцията, предявена пред Районния съд за възстановяване правото на собственост е въз основа на закона, изрично уредена, именно за множеството такива случаи, сходни като този, така че в този смисъл не виждам нищо укоримо по отношение поведението на доверителите ми. Касае се за един предходен сравнително кратък срок, в който не всички бивши наследници са можели да се сдобият с всички необходими доказателства, за да могат да установят собствеността на своите праводатели, които са наследодатели. В този смисъл ние имаме влязло в сила решение на съд, имаме и влязло в сила решение на административния орган, която сила не може да бъде пренебрегната. Касае се за производство между същите страни, което се развива веднъж в административна фаза, отделно в съдебен процес. Има влезли в сила актове, чиято сила в случая с постановяването на процесното атакувано решение, не се зачита. В тази насока, моля да ми дадете възможност в 10-дневен срок, с оглед на прекомерната натовареност, която ни се стовари сега във връзка с епидемичната обстановка. Аз ще имам грижата и изцяло готовност да ви представя и съдебна практика във връзка с това, че макар и първоначално предявените решения в хода на административното реституционно производство да касаят само правото на възстановяване, те следва да бъдат зачитани. Доколкото в последващото развитие по отношение на определянето начина на възстановяване, доколкото в самото влязло в сила решение, то е посочено – случаят е именно такъв. В предходните решения и в съдебното и в административното, ние имаме не само признаване на правото на възстановяване, но ние имаме и посочен начин. Следователно има обвързваща сила и административният орган следва да се съобрази с тези актове. В този смисъл много внимателно районният съдия е изследвал въпроса и се е произнесъл, че се касае за едно нищожно произнасяне на същия – на Общинска служба „Земеделие”. По отношение на това, че административният орган е следвало да зачете издадения АДС на първо място Ви моля да вземете предвид, че той не удостоверява право на собственост и на следващо място, същият е издаден във време, в което е действаща нормата за вето във връзка с разпореждания за имоти, които са в процес на реституция. Такъв е случаят и считам, че вписаното в АПДС, не следва да се съобразява като обстоятелство, от което да са произтекли вещни правоотношения, напротив те са и оспорени.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение е правилно и законосъобразно. Моля да го оставите в сила.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВЯ на страните 10-дневен срок за представяне на писмено становище по съществуващото на спора.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11,26 часа.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СЕКРЕТАР: